

N:o 32.

Af herr **Ekman**, om anslag till befrämjande af personligt nykterhetsarbete.

Bland vapen, som vid den svåra men betydelsefulla kampen mot dryckenskapslasten kunna komma till användning, är enligt min tanke *det personliga inflytandets makt* ett af de verksammaste. Då nykterhetsarbetet numera erkännes vara icke blott den enskildes, utan i väsentlig mån äfven en statens och kommunens angelägenhet, bör det jämväl för stat och kommuner framstå såsom synnerligen viktigt att främja just det personliga nykterhetsarbetet.

Ett sätt härför vore, att kommuner med sammanträngd befolkning, där behovet af dylikt arbete gör sig mest gällande, anställde lämpliga, för ändamålet utbildade nykterhetsarbetare med uppgift att söka personligen inverka på de fallna, att besöka deras familjer för att bringa råd och hjälp, att stödja de upprättade och att varna de obefästade.

Att ett dylikt planmässigt, personligt arbete till nykterhetens befrämjande är af gagn, visar exemplet från Jönköping, där stadsfullmäktige sedan den 1 juli 1906 såsom nykterhetsarbetare haft anställd en diakon, utbildad vid Svenska diakonanstalten. Diakonen, som närmast lyder under en af stadsfullmäktige tillsatt nykterhetsnämnd, har enligt den för honom utfärdade instruktionen till åliggande att »i samförstånd med nämnden utöfva praktisk nykterhetsverksamhet i Jönköpings stad». Han skall tillika underrätta sig om ock, i den mån det är med hans tjänst förenligt, understödja den nykterhetsverksamhet, som i öfrigt i samhället utöfvas. Af den offentliggjorda berättelsen angående Jönköpings nykterhetsnämnds verksamhet under år 1906 inhämtas, att diakonen från dagen för sitt anställande till årets slut utöfvat en oafbruten nykterhetsmission inom samhället. Han medhann därunder icke mindre än 814 husbesök i 79 olika hem och genom hans påverkan ingingo i olika nykterhetsföreningar 16 personer, däribland några af stadens mest ökända drinkare. Af dessa 16 personer hade

vid årets slut ingen brutit sitt nykterhetslöfte. Genom diakonen har äfven spridts lämplig nykterhetslitteratur. I öfrigt upplyses i berättelsen, att diakonen visserligen i åtskilliga hem mötts af misstroende och ovilja, men att man allt mer kommit underfund med, att man i honom icke hade en »nykterhetspolis» utan en god vän. För att bereda diakonen tillfälle att, där så befunnes lämpligt, räcka något mindre understöd i penningar eller in natura, har nämnden till hans förfogande ställt en summa af 500 kronor per år, för hvars användning han är skyldig redovisa.

Utgifterna för diakonen uppgå till 1,200 kronor om året, hvartill kommer det förutnämnda anslaget å 500 kronor, eller tillhoppa 1,700 kronor.

I mindre samhällen torde lämplig person i enahanda syfte kunna anställas för betydligt ringare kostnad, i det att antingen befattningen kan förenas med annan aflönad sysselsättning, eller ock två eller flera smärre kommuner, där de lokala förhållandena det medgifva, kunna förena sig om en gemensam nykterhetsarbetare.

Då ändock utgiften för en dylik persons anställande för mången mindre kommun torde förefalla afskräckande, uppstår frågan, huruvida ej staten i hela samhällets intresse här bör träda uppmuntrande och hjälpande emellan. Helt visst skulle ett synnerligen kraftigt stöd lämnas nykterhetsarbetet, om Riksdagen ville bevilja ett årligt anslag till befrämjande af personligt nykterhetsarbete i ofvan angifvet syfte. Af detta anslag borde, efter Kungl. Maj:ts bepröfvande och i den mån anslaget därtill lämnade tillgång, understöd utdelas till kommuner, som själfva ville bekosta någon afsevärd del, exempelvis hälften, af de med sagda nykterhetsarbete förbundna utgifterna.

Under antagande, att tillsvidare dylikt arbete komme till stånd inom, i medeltal, en kommun i hvarje län, skulle för ändamålet ett anslag af 12,000 kronor vara tillräckligt.

I förhoppning, att de här framkastade tankarna, därest de vinna Riksdagens beaktande, äfven måtte af de kommunala myndigheterna omfattas med intresse och tillmötesgående, får jag alltså härmed hemställa,

att Riksdagen måtte på extra ordinarie stat för år 1909 anslå ett belopp af 12,000 kronor till befrämjande af personligt nykterhetsarbete i det syfte, här ofvan angifvits.

Stockholm den 21 januari 1908.

K. J. Ekman.